ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Κάτω οἱ ἐπιθετικοὶ πόλεμοι. Οἱ ἔφεδροι νὰ πολεμοῦνε μόνο σὰν κινδυνεύει ἡ ἀσφάλεια τοῦ τόπου. Τὰ βάρη καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν πολέμων νὰ μοιράζωνται ἀλληλέγγυα σὲλα τὰ ἄτομα τοῦ συνόλου. Ἡ δημοκρατία νὰ γίνει ἀληθινὰ λαϊκή. Νὰ καλλιεργηθεῖ στὰ νησιά μας ἡ «Λιγωτικελαγίτικη Ἰδέα». Νὰ ψηφισθοῦνε τὰ «αἰτήματα» ποὺ δημοσίεψε ἡ «Καμπάνα».

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Μάης 6 Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Β'. —ΑΡΙΘ. 7' (50)

Ἀπὸ κάθε συνδρομὴ 10 δραχμὲς δίνουνται στὸ Ταμεῖο τῆς ὀργάνωσης ποὺ τὴν ἐγγράφει γιὰ τὰ φάρμακα τῶν ὀρφάνων της.

Τὰ φύλλο στέλνεται μονάχα στοὺς συνδρομητὲς του. Πούληση κατὰ φύλλο δὲ γίνεται.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΟΙ ΑΧΤΗΜΟΝΕΣ ΕΦΕΔΡΟΙ

Εἶνε καιρὸς πιὰ νὰ μπεῖ στὴ μέση καὶ νὰ λυθεῖ μὲ τὸν τρόπο ποὺ λέμε πάρα κάτω τὸ ἑξῆς ζήτημα. 'Εκτὸς ἀπ' τὰ τούρκικα κτήματα τοῦ νησιοῦ μας ποὺ σύμφωνα μὲ τὴ Συνθήκη ἀνήκουνε στοὺς πρόσφυγες, ὑπάρχουνε σὲλες τῆς κοινότητες ἕνα σωρὸ κτήματα κοινοτικά, (μοιράδες, ἀχαλεῖ)καὶ μοναστηριακὰ ποὺ δὲ μπορεῖ νὰ ταγγίξει Συνθήκη. Τὰ περισσότερα ἀπ' αὐτὰ τὰ κοινοτικὰ χτήματα βρίσκουνται ἀκαλλιέργητα καὶ τὶς πιὸ πολλὲς φορὲς δὲ χρησιμοποιοῦνται παρὰ ὡς βοσκοτόπια. Οἱ οἰκονομικὲς ἀπολαυὲς ποὺ ἔχουνε ἀπ' αὐτὰ τὰ κτήματα τὰ ταμεῖα τῶν Κοινοτήτων εἶνε ἀστεῖες. Εἶνε καιρὸς ὅλα αὐτὰ τὰ κτήματα νὰ τὰ πάρουνε οἱ ἔφεδροι ἀχτήμονες καὶ (ἂν περισσεύουν) οἱ ἀποδέλοιποι ντόποι ἀχτήμονες γεωργοί.

Εἶνε ἀνάγκη ἐδῶ πέρα νὰ παρακαλέσουμε μερικοὺς ποὺ ἔχουνε πάθει μανία μπολσεβικικῆς καταδιώξεως νὰ μὴ διαστοῦνε νὰ ἀραυγάσουν μὲ ἱεράν ὀργή:

— Μὰ αὐτὸ ἀδερφὲ εἶνε μπολσεβικισμός!

Αὐτὸ ποὺ θὰ προτείνουμε δὲν εἶνε μπολσεβικισμός. 'Απ' ἐναντίας. Αὐτὸ ποὺ προτείνουμε εἶνε πρὸς τὸ συμφέρο ἐκείνων ποὺ σοβοῦνται τὸ κομμουνιστικὸ κήρυγμα σὰν ὁ διάβολος τὸ λιβάνι. Μ' αὐτὸ ποὺ προτείνουμε ἴσα ἴσα γλυτώνουμε τοὺς κεφαλαιοκράτες ἀπ' τὸν μπαμπούλα τοῦ μπολσεβικισμοῦ, τοὐλάχιστο γιὰ ἀρκετὸν καιρό. Γιατὶ κατ' ἀρχὴν ἀποτρεψόμαστε τὰ αἴματα εἴτε σὲ «ἐθνικοὺς ἐχθροὺς» ἀνήκουν εἴτε σὲ «ἀντιπρολεταριακοὺς». Ἀπὸ τότες ποὺ γένανε οἱ 'Ενώσεις μας προσπαθοῦμε νὰ τὶς στηρίξουμε πάνου σὲ θετικὸ ἐπίπεδο ὅσο, τὸ δυνατὸν ἀμεσώτερας θεραπείας τῶν ἀναγκῶν τῆς πεινασμένης μας τάξεως τῶν «ἡρώων». Θέλουμε λοιπὸν ἑνόσο ζοῦμε σὲ ἀστικὸ Κράτος νὰ ζήσουμε ὅπως ὅπως μέσα στὸν τόπο μας δίχως νὰμασταὶ—ὅσο εἶνε δυνατὸν— ἐπαναστατικὸ στοιχεῖο ἀντίκρυ στὴν ἀστικὴ οἰκονομικὴ πολετικὴ τοῦ Κράτους. Γι' αὐτὸ ὅλες μαὶ οἱ προσπάθειες κινοῦνται μέσα στὸ περιβάριο τῆς νομοταγείας καὶ τῆς ἡσυχης κοινωνικῆς ζωῆς.

"Ας ἔρθουμε τώρα στὸ ζήτημά μος. Εἴπαμε πὼς θέλουμε νὰ πάρουνε ὅλα τὰ κοινοτικὰ χτήματα οἱ ἀχτήμονες πολεμιστές. Καλά. Μὰ δὲν τὰ θέλουμε τζάμπα. 'Απ' ἐναντίας μὲ τρόπο ποὺ νὰ ὠφελεθοῦν καὶ τὰ κοινοτικὰ ταμεῖα κατὰ τρόπο θετικό, καὶ νὰ λιέψει πάνου ἀπ' τὸ νησὶ ἡ «μεγάλη» φτώχια καὶ ὁ«ἀπόλυτος προλεταριισμός». Τὰ χτήματα αὐτὰ θὰ πουλγθοῦνε στοὺς ἀχτήμονες ἐφέδρους μὲ τὴ συγκατάθεση τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων.

'Ἐκεῖνο ποὺ θέλουμε μονάχα εἶνε νὰ μὴν πουληθοῦνε μὲ πλειστηριασμό.

Γιατὶ τότες θὰ ρουφχτοῦνε μεῦτὰ ἀπ' τοὺς κοτζαμπασῆδες, ἀπ' τοὺς τοκογλύφους κ' ἀπ' τοὺς κεφαλαιοῦχους ποὺ ἀποτελοῦν τὶς κοφτὲς βεντοῦζες τῆς φτωχολογιᾶς.

Αὐτὸ θὰ τὸ πετύχουμε ἀπ' τὸ Ὑπουργεῖο. 'Απ' τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Δημοκρατίας, ποὺ διακήρυξε πὼς δὲν ξεχωρίζει ἀνάμεσα στοὺς ἀχνήμονες "Ἕλληνες, πρόσφυγες καὶ ντόπιους. Μόλις τὸ πετύχουμε θὰ πάρουμε ἕνα Νομογεωπόνο καὶ θὰ πάει νὰ χωρίσει τὰ χτήματα σὲ κλήρους. Κάθε κλῆρος θὰ ἐκτιμηθεῖ στὸ κατώτατο τῆς ἀξίας του, π. χ. στὴν τιμὴ τὴν προπολεμικὴ δίχως τὸ περιθώριο τῆς αὐτόματης ὑπερτιμήσεως. Κατόπι οἱ 'Ενώσεις τῶν 'ἐφέδρων μαζὶ μὲ τὰ ἐφετινὰ Συμβούλια θὰ μοιράσουνε τοὺς κλήρους στοὺς ἐφέδρους ποὺ ἔχουνε ὄρεξη γιὰ νὰ τοὺς δουλέψουνε καὶ νὰ τοὺς πάνουνε ἐλιοχτήματα, μπαχτσέδες, σταροχώραρα, ἢ καπνοφυτίες. Ἡ διανομὴ σὲ ἔκταση καὶ σὲ ποιότητα χωραφιοῦ θὰνε ἀναλογη μὲ τὶς ἀνάγκες τῆς οἰκογενειακῆς τοῦ ἐφέδρου ποὺ θὰ τὸ πάρει. "Εχει πολλὰ οἰκογενειακὰ βάρη ; Μεγαλύτερο χωράφι. εὐφορώτερο χωράφι. Εἶνε μονάχος του ; Μικρότερο χωράφι. 'Απ' τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ βοῆσε τὸ χωράφι στὸν ἔφεδρο, αὐτὸς θὰ φέρεται χρεωμένος στὴν Κοινότητα μὲ τὸ ποσὸ ποὺ θὰ κανονίσεται γιὰ ἀντίτιμο τοῦ χωραφιοῦ. Τὸ ποσὸ αὐτὸ βάρχίσει νὰ τὸ πληρώνει ὁ κληροῦχος μ' ἕνα μικρὸ χρεωλύσιο ποὺ θὰ εἰσπράχνεται ἀπ' τὸ γεωργὸ ἀπ' τὴ μέρα ποὺ τὸ χωράφι θ' ἀρχίσει νὰ ἀποδίδει.

Πρέπει νὰ καταλάβουμε ὅλοι, πλούσιοι καὶ φτωχοί, πὼς ἡ 'Ανατολὴ εἶνε γιὰ πάντα χαμένη γιὰ μᾶς. Πρέπει νὰ καταλάβουμε ὅλοι πὼς ἡ γῆ μὸς ἂν δουλευτεῖ γερά, μὲ καρδιά, μὲ σύστημα καὶ μὲ προστασία τοῦ Κράτους, μπορεῖ ὀπωσδήποτε νὰ μᾶς ζήσει σὲ τρόπο ποὺ νὰ μὴν κυττάζουμε τὴ σκληρὴ ἐξορία τῆς ξενητειᾶς σὰν ἕνα ὄνειρο γλυκό. Ἄλλωστε ἡ ξενητειὰ εἶνε κλεισμένη γιὰ τοὺς φτωχούς. Ὅσοι μπορέσουνε νὰ ξοικονομήσουνε ἀπ' τοὺς συγγενεῖς τους τῆς '.3 μερικῆς ἕνα εἰσιτήριο τρίτης θέσεως, δὲ θὰ μπορέσουνε νὰ βγάλουνε ἄδεια. Ἂς καλλιεργήσουμε λοιπὸν τὸ λίγο χῶμα μας κιᾶς τὸ κάνουμε παραγωγικὸ ἔσαμε ἐκεῖ ποὺ πᾶρνει. Δὲν εἶνε ἀχάριστη ἡ γῆ, μ' οἱ ξωμάχοι μας δὲν εἶνε ὀγνοί. Σὲν πᾶτε στὴν 'Αγιάσσο θὰ δῆτε ὁλιὲς σκαλωμένες πάνου στὰ πιὸ ἄγρια βρίχια, μὲ χῶμα κουβαλημένο στὴ ρίζα τους μὲ τὴ ράχη τῶν φτωχῶν. Βέ' ὅμως ἔχουμε βουνὰ ὁλάκαιρα ἀκαλλιέργητα, χελιάδες στρέμματα ποὺ σήμερα τὰ ἐκμεταλεύουνται τζάμπα οἱ πλούσιοι χτηνοτρόφοι γιὰ βοσκοτόπια, ἐνῶ πραγματικὰ ἀνήκουνε σ' ὅλο τὸν κοσμάκη καὶ νομικῶς ἀκόμα, γιατὶ εἶνε «δεσχτηείας τοῦ λαοῦ.»

Αὐτὸ θὰ πεῖ ἐχαλτές.

"Ας γένει λοιπὸν μιὰν ὁμόθυμη ἐργασία πάνου σὸλο τὸ νησὶ γεαυτὴ τὴ δουλειὰ ποὺ θὰ ὀφελήσει ὅλο τὸ νησί. Καὶ τοὺς φτωχούς του, καὶ τὰ κοινοτικὰ Ταμεῖα καὶ τοὺς πλουσίους ἀκόμα. Μάλιστα. Καὶ τοὺς μεγαλοχτηματίες ἀκόμα, καὶ τοὺς κεφαλαιοκράτες ἀκόμα. "Ὅλους αὐτοὺς τοὺς συμφέρνει νὰ μὴν ὑπάρχει «μεγάλη φτώχια» καὶ ἐπαναστατημένο ψυχικῶς προλεταριάτο πάνου ἀπ' τὸ πλούσιο σπητικό τους. "Ὅλους αὐτοὺς τοὺς συμφέρνει νὰ μὴν τοὺς χαλάσει τὴν χώνεψη τοῦ ἄφθονου δεῖπνου τῶν ἰδέα πὼς τὴν ἴδια ὥρα πεινᾶνε πολλοὶ παράπολλοὶ φτωχοὶ ἐργάτες μὲς τὸν τόπο τους, κι' οἱ ἐργάτες αὐτοὶ εἶνε πολεμιστὲς ποὺ πολέμησαν μόνο γιὰ νὰ μποροῦνε αὐτοὶ οἱ πλούσιοι νὰ καλοχωνεύουνε τἀγαθά τους.

Κ' οἱ ἐργάτες αὐτοὶ ἔχουνε οἰκογένειες, γυναῖκες, παιδιά, γέρους γιὰ νὰ θρέψουνε. Κι' οἱ ἐργάτες αὐτοὶ ἔχουνε χέρια γερὰ γιὰ δουλειά, μὰ ἡ δουλειὰ δὲν τοὺς δίνει φαΐ. Καὶ οἱ ἐργάτες αὐτοὶ ἔχουνε γροῦες γερὲς ποὺ κιμμιὰ μέρα δὲν μποροῦ παρὰ νὰ τὶς χρησιμοποιήσουνε εἰς ὄφος τῶν ἄλλων. Κι' ὅταν δὲντὲς ἀπασχολήσουμε ἐγκαίρως αὐτὲς τὶς γροῦες γόρω στὴν ἀλετροπόδα καὶ στὴν ἀξίνα, μὲ τρόπο ποὺ νὰ θρέφουνε τὸ ψωμὶ τῶν σπιτιῶν τους.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΥΣ ΕΦΕΔΡΟΥΣ ΚΑΙ ΟΠΛΙΤΑΣ ΣΤΡΑΤΟΥ ΤΗΣ ΞΗΡΑΣ

Συνάδελφοι,

Στὶς 5 Μαΐου συνέρχεται στὴν 'Αθήνα ὁπως γνωρίζετε ἀπὸ τὴν ἐγκύκλιο τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τὸ Α'. Συνέδριό μας.

Τὸ Συνέδριο αὐτὸ δὲ ἀποτελᾶση μεγάλο σταθμὸ στὴν Ἱστορία μας. "Ὁλοι μας πρέπει νὰ νοιώσουμε βαθειὰ τὴ σπουδαία του σημασία καὶ νὰ ἐντείνουμε τὶς προσπάθειές μας γιὰ τὴν ἀξιοπρεπέστερη καὶ ἀποτελεσματικώτερη ἐμφάνισή του.

Οἱ τυχοδιῶκτικὲς ἐκστρατεῖες, τὰ ἀλλεπάλληλα μακελειὰ μέσα στὰ ὁποῖα συρθήκαμε γιὰ νὰ σφαζόμαστε ἐδῶ πρόβατα ἢ γιὰ νὰ σφαχτοῦμε ἐδῶ καὶ μᾶς φτιάχνουνε χαρούμενες γιορτὲς καὶ βραβεῖα, ἡ ἀδιάκοπη πληρωμὴ ἀπὸ μέρους μας τῶν φόρων τοῦ αἵματος καὶ ἡ ἀφαίμαξη τοῦ ἰδρῶτά μας, μᾶς δίδαξε πὼς δὲν εἴχαμε ὠ: τὰ τώρα κανένα ἄλλο πρόορισμὸ ἀπὸ τοῦ νὰ δουλεύουμε καὶ νὰ ἀγωνιζόμαστε *σὰν* ἀναίσθητα κτήνη προσφέροντας ἀκόμη καὶ τὴ ζωή μας, γιὰ τὴν καλὴ πέρση μιᾶς χούφτας ἐκμεταλλευτῶν κηφήνων ποὺ μὲ πρόσχημα κ' ἐθνικὰ ἰδανικὰ μέσα, σὰν τὶς Πατρίδες καὶ χίλια ἄλλα δύο κουραξέλα, καὶ τὴν Κοπετιὴ βία κατώρθωνε νὰ μᾶ: μετοχετίζεται *«ἐν* ἀντρείκελα, ὑποχείριους καὶ τυφλοὺς ἐκτελεστὲς τῶν βουλιῶν της.

Νοιώσαμε, συνάδελφοι, ξυκνῶντας, πὼς ἐμεῖς οἱ «ἥρωες», καθὼς; μᾶ: λέγανε, σὰν χύναμε τὸ οἶμα μας στὸ βωμὸ τῆς πετιδιᾶς, «Ἰ λαοὶ τοὺτες κι' οἱ τεμπέληδες! Ι καθὼ; μᾶ: λένε, σὰν ξηντᾶμε τὸ δίντρο μας τώρα ποὺ γυρίσαμε—δὲν γυρίσαμε — ἀπὸ τὰ Καλὲ-Σχρότκ καὶ τὰ; Σαγγάριους σακατεμένοι ἀπὸ τὰ βόλια καὶ τὶς ἀρρώστειες, ἀποτειῶμε τὴ μεγίλη λαϊκὴ μάζα ποὺ πρέπει μονάχη της νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν ζωή της γιὰ τὴν ὕπαρξή της. Αὐτὸς εἶνε καὶ ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου.

Συνάδελφοι,

Ἐμεῖς; ποὺ πληρώσαμε καὶ πληρώνουμε στὴν εἰρήνη καὶ στὸν πόλεμο τὰ σπουμένα ἤγοντες γιὰ μόνη ἀπολαυὴ τὴ διαώιση τοῦ ἰδίου; μας μὲ φτώχια καὶ σπόγωση.δὲν πρέπει νὰ μείνουμε μισοτυρωμένα τὰ χέρια προσμένοντας δῶρα; δυνάμει νὰ μᾶ; σώσουν. Πρέπει ν' ἀγουνοῦμε καὶ νὰ δουλεύουμε ἀκούρτιστα γιὰ τὰ συμφέροντά μας γιὰ τὰ δίκαι-ἀ νανένας ἄλλος ἐκτὸς ἀπὸ μᾶ: δὲν μπορεῖ νὰ ἐ διαφεροῦσ,καὶ γιὰ τὸ ξίτι ημα γιατὶ εἶ καλοδελητές; μας εἶνε βυτηγμένοι στὴν πλάνη καὶ στὴν ἀμάθεια καὶκαλὰ μέρα καὶ κάτι καιοχύριο μᾶς μαγεμένους.

Πρέπει νὰ κατέβουμε γερὰ τὸ τιμόνι τοῦ καραβιοῦ μας μέσα στὸν ὠκεανὸ τῆς κοινωνιᾶ; ἀνακατεσούρας καὶ σασίλας δείχνοντας στοὺς πατριδεμπόρους καὶ κερδοσκόπους τῶν πολέμων πὼς ἡ ἐφεδρικὴ μᾶζα εἶνε σὰ θέση νοιὰ μονάχη νὰ ζητήσει καὶ ἐπιβάλει δχι μόνο τὸ σεβτιμὸ γιὰ τὰ δικαιώματά της ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκπλήρωσή του.

Συνάδελφοι,

Μὴν ἐρνιᾶτε ὅτι καθεμέρα προσπαθοῦν νὰ μᾶ: ποιμλήσουν γιὰ πολεμικὸ ζῆλο στοὺς μὲν ἢ στοὺς δὲ ἐφεπαίους Ἐμπεριαλιστὲς κάνοντας καὶ γιορτινὰ χαμόσσυνα παζάρια — ἀναίβαια ! — οἶν τὲ, γιορτὲ; τοῦ Βύρωνα καὶ τοῦ Μαιζῶνος ! βάζοντας σὲ πλειοδοτικὴ δημοπρασία τὰ κ' μιὰ μᾶς.

Νὰ μὴ σᾶ: φύγη ἀπ' τὸ μυαλό, ὅτι ἐνῶ γλεντοῦν ὀργιάζοντας καὶ μεθοκοπῶντας στὰ ἐκαμπαρὲ οἱ ἐκμεταλευτὲς τοῦ ἱδρῶτα μας, ἀμέτρητα «ἐντρόπαλα παληκάρια !» ὅπως τὰ λέγαι. πεθαίνουν σὰν σκυλιὰ στὶς στράτες ἀπ' τὴν ἀναβολιὰ καὶ τὴν πεῖνα. Μὴ λησμονᾶτε πῶς μὲ κάθε τρόπο προσπαθοῦν νὰ ρίχνουν στὴν πλάτη μας τὰ βάρη πιέγοντας μὲ βανδαλιστικὰ καὶ ἀνελεύθερα μέσα τὴ φωνή μας ὅπως γιὰ ἀρόχειρα παραδείγματα ἔχουμε τὰ μεσαιωνικὰ γεγονότα τῆς Λήξισσας, τῶν Θηβῶν, τῆς Νάξους, τῆς Βερρόιας, τῆς Κασσανιᾶς; καὶ χ'λια ἄλλα ἀκόμη.

Συνάδελφοι,

Στὸ Συνέδριο τῆς 5 Μαΐου ὅλοι οἱ ὀργανωμένοι ἔφεδροι τῆς χώρας μας, πρέπει ν' ἀντιπροσωπευθοῦν καὶ νὰ παρατάξουν γιὰ πρώτη φορὰ τὶς ἑνωμένες δυνάμεις τους γιὰ τὸν ἀγῶνα τῶν πραγματικῶν τους συμφερόντων.

Κεμμιὰ "Ἕνωση νὰ μὴ λείψη. Γιατὶ μόνο μὲ τὴν ἐπιβλητική μας ἐμφάνιση καὶ μὲ τὸν ἀγῶνα ποὺ θὰ κάνουμε ὅλοι μεζὶ θὰ μπορέσουμε νὰ ἐπιβάλλουμε :

Τὴ Φτήνεια, τοὺς Φόρους στὴ χαρὰ τῶν χουσοκαταθάρων, τὸ μοίρασμα τῶν Μονασταριῶν στοὺς ἀκτήμονες, τὸ πάτογμα τῆς ἀεργίας, τὴν ἀμέριστη ἐκ μέρους τοῦ κράτους περίθαλψη τῶν σακατεμένων καὶ τῶν θυμάτων Στρατοῦ, καὶ τὴν δωρεὰν καὶ σφειδῶς σὲ ὅλους παροχὴ ὑγειονομικῆς περιθάλ ρεως γιὰ τοὺς παθόντας στὸ Στρατό.

Ζήτω τὸ Α'. Συνέδριο Παλαιῶν Πολεμιστῶν καὶ θυμάτων Στρατοῦ.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ἑνώσεως

ΚΑΙΝΙΚΗ ΔΟΥΚΑΡΟΥ Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΗ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ
Γιατροί: ΔΟΥΚΑΡΟΣ καὶ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

ΓΥΡΩ ΣΤΟ ΓΕΩΡΓΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ «Ε. Ε. Λ.» ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Κύριε Υπουργέ,

Δι' επανειλημμένων άναφορών και τηλεγραφημάτων αὐτῶν πρὸς τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον Γεωργίας καὶ ἡ ἡμετέρα Ἕνωσις καὶ ὁ Δῆμος Μυτιλήνης καὶ ἄπαντα τὰ Σωματεῖα τῆς πόλεως ἤθελον συμπεριλάβει βαναμόει καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, παρέστησαν ὑμῖν τὴν ἀνάγκην ἱδρύσεως πρακτικοῦ γεωργικοῦ Σχολείου παρὰ τὴν πόλιν μας διὰ τῆς ἀναγκαιούσης ἀπαλλοτριώσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ χρησιμοποιήσεως τοῦ ἐν θέσει «Κράτηγος» τῆς Μυτιλήνης κειμένου ἀγροτικοῦ κτήματος μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ εὐρυχώρων οἰκοδομῶν, ἀνήκοντος τέως εἰς τὴν δ/μαν/δα Ἀβδιὲ χήρα Ρηξᾶ-Πασᾶ καὶ πωληθέντος ἀρτιμόλις διὰ ταύτης εἰς τὸν κ. Χαρατῖνι ἀντὶ τοῦ μικροῦ τιμήματος 260.000 δραχμῶν, διὰ τῶν ὁποίων δύναται ἐκεῖ ἐπαρκῶς ν' ἀποζητηιωθῇ ὁ νέος ἰδιοκτήτης οὗτος ἐπὶ μικρᾷ σχετικῶς χρηματικῇ θυσίᾳ τοῦ Δημοσίου δι' ἀναλογίαν ποσοῦ.

Ἐν τῷ συμφέροντι τῷ γενικῷ καὶ τῆς γεωργίας καὶ δευδροκομίας τῆς νήσου χωρὶς νομίζωμεν δτι ἐπιβάλλεται ἡμῖν νὰ καταστήσωμεν ὑμῖν γνωστὸν καὶ τὴν ὑπόδειξιν τοῦ ἐν λόγῳ κτήματος καὶ πρὸς ἀνάγκης τῆς νήσου τὰς ὁποίας ἡ ἵδρυσις τοῦ Πρακτικοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου θέλει πληρώσει.

Ἰ. Τὸ κτῆμα «Κρατήγου» τῆς Ἀβδιὲ χανοὺμ Ρηξᾶ—Πασᾶ, ἀποτελεῖται ἀπὸ μικρὰν ἔκτασιν καλλιεργησίμων γαιῶν (περὶ τὰ 30 στρέμματα) οἱ ὁποῖαι ἐν μέρει ποτίζονται ἀπὸ πηγὴν καὶ χρησιμοποιοῦνται πρὸς καλλιέργειαν δημητριακῶν καὶ προϊόντων, πάντων, λαχανοκομικῶν, τῶν εἰδῶν. Τὸ ὑπόλοιπον μέρος τοῦ κτήματος καταλαμβάνει ἐλαιὼν ἐκτάσεως 25 περίπου στρεμμάτων ἐν καλλίστῃ καταστάσει.

Κοσμεῖται δὲ ἀπὸ εὐρύχωρον εἰσοδῆμα μετὰ κήπου ὀκαροφόρων δένδρων παρακλεῖσας τοῦ ὁποίου ὑπάρχουσι 2 ἕως 3 δευτερεύουσαι οἰκοδομαὶ δυνάμεναι νὰ χρησιμοποιηθοῦσι διὰ τὴν κατοικίαν ὁλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ ἢ τοῦ ἱδρυθησομένου σχολείου. Ἐπίσης ὑπάρχουσι καλὰ ὑπόστεγα διὰ τὴν κτηνοτροφίαν καὶ ἄλλα κατάλληλα πρόχειρα εἰσοδομήματα.

Ἡ θέσις «Κράτηγος» ἀπέχει τῆς πόλεως μόλις 8 χιλιόμετρα, εὐρίσκεται δὲ παρὰ τὴν ἀκτὴν καὶ συνδέεται διὰ ἁμαξηχοῦ δρόμου μετὰ τῆς πρωτευούσης.

ΙΙ. Ἡ πραγματικὴ ἀξία τοῦ κτήματος ὑπολογίζεται εἰς 5 περίπου χιλιάδας Ἀγγλικὰς λίρας ἐν ᾧ ὁ νέος ἰδιοκτήτης ἀπὸ πληρωθεὶς ὡς τίμημα αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν δύναμίᾳ ἐκμεταλλεύσεώς εὐρισκομένην τέως θυγατέρα Ἀβδιὲ χανούμ, μόνον ἰδιοκτήσιαν 1.200 λίρας Ἀγγλικὰς ἐν ἀγοραπωλησίᾳ κατωχυρωθείσης ἐνώπιον Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν.

Τὴν εὐτέλειστάτην δὲ ταύτην τιμὴν ἐπέτυχε χρησιμοποιῶν ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ γεγονὸς τῆς μεταστατεύσεως τῶν ἀδωμάτων καὶ τῆς ἀπεξυθερώσεως τῆς Λέσβου ἀπὸ τῶν Τούρκων. Εἶνε φρονεῖμον, δίκαιον, τὴν εὐκαιρίαν ταύτην νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὸ Ἑλληνικὸν δημόσιον ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ, ἀποζημιῶν τὸν νέον ἀγοραστὴν διὰ τῆς πληρωθείσης ὑπ' αὐτοῦ τιμῆς, ἀφ' οὗ γενικοὶ ὅροι καὶ ἡ ἐθνικὴ μας κατάστασις τῷ ἐδημιούργησαν τὴν εὐκαιρίαν ταύτην.

Ἐπὶ πλέον εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ κτήματος ἀνήκουσι πολυτελῆ καὶ πολλὰ ἐπιπλα, ἅτινα ἅπαντα χρησιμοποιεῖ ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ μέχρι σήμερον ἡ ἐλληνικὴ διοίκησις εἰς ὅλα τὰ γραφεῖα τῆς Μορφώσεως τὰ ὁποῖα ἐν ἀναδείξει τὰ τένια των εἰς καλοὺς πρακτικοὺς γεωργούς, ἱκανοὺς νὰ εἰσαγάγωσιν εἰς τὰ ἴδια ἔκοσμος κτήματα τὰς νέας μεθόδους ἂν στερεῖται ἡ καθυστερημένη εἰς ταύτας γεωργία μας, καὶ συνάμα νὰ τύχωσι τῶν θείων δώρων τῆς γενικωτέρας παιδείας καὶ σχολικῆς ἀνατροφῆς διὰ ν' ἀποβῶσι χρησιμώτεροι καὶ πλέον πολιτισμένοι πολῖται.

Τὸ ἱδρυθησόμενον Σχολεῖον θὰ ἀνήκει κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν κατηγορίαν τῶν Γενικῶν τοῦ νόμου 2203, θὰ δύναται δέ, ὡς προβλέπεται διὰ τοῦ ἄρθρου 14, ἀργότερον νὰ εἰδικευθῇ εἰς τὴν δενδροκομίαν καὶ κατνοκαλλιέργειαν ὧν ἔχει μεγάλην ἀνάγκην ἡ νῆσος μας, ἐξακα τῶν πολλῶν ἐλαιοφυτειῶν καὶ καπνοφυτειῶν ὡς καὶ πρὸς συναγωνισμὸν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐν τῇ καπνοπαραγωγῇ. Ἔγκειται δὲ τῆς μικρᾶς ἀποστάσεως τοῦ κτήματος ἀπὸ τῆς πόλεως θὰ εἶνε εὐκολο. ἡ καθ' ἡμέραν μετάβασις τῶν τυχὸν διορισθησομένων μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ νομογεωπόνου καὶ νομοκτηνιάτρου καθὼ; καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως, ἐκτὸς ἂν τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον προτιμήσῃ νὰ διορίσῃ εἰδικὸν νομογεωπόνον β' τάξεως ὡς διευθυντὴν καὶ εἰδικὸν κτηνίατρον.

Ἰγ Ἐὰν ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις δὲν ἤθελε δεχθεῖ νὰ βαρύνει τὸ Δημόσιον διὰ τῆς δαπάνης τῆς συντηρήσεως τοῦ ἱδρυθησομένου σχολείου — καίτοι νομίζομεν ὅτι ἐκ τῆς βελτιώσεως τῆς γεωργικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου καὶ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον θὰ ἔχει νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῆς μεγαλειτέρας ἀποδόσεως των φόρων — θὰ ἦτο δυνατὸν, φρονοῦμεν, νὰ ἀναβιβασθοῦν τὰ ὑπάρχοντα ἀνάλογα μεγάλα καὶ εὔφορα μοναστηριακὰ κτήματα ὡς; καὶ οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες τῆς νήσου διὰ τῶν ὁποίων δύναται ἐπαρκῶς ν' ἀποζητηιωθῇ ὁ νέος ἰδιοκτήτης οὗτος ἐπὶ μικρᾷ σχετικῶς χρηματικῇ θυσίᾳ τοῦ Δημοσίου δι' ἀναλογίαν ποσοῦ.

Ἐν τῷ συμφέροντι τῷ γενικῷ καὶ τῆς γεωργίας καὶ δενδροκομίας τῆς νήσου χωρὶς νομίζωμεν δτι ἐπιβάλλεται ἡμῖν νὰ καταστήσωμεν ὑμῖν γνωστὸν καὶ τὴν ὑπόδειξιν τοῦ ἐν λόγῳ κτήματος καὶ πρὸς ἀνάγκης τῆς νήσου τὰς ὁποίας ἡ ἵδρυσις τοῦ Πρακτικοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου θέλει πληρώσει.

Ἰ. Τὸ κτῆμα «Κρατήγου» τῆς Ἀβδιὲ χανούμ Ρηξᾶ—Πασᾶ, ἀποτελεῖται ἀπὸ μικρὰν ἔκτασιν καλλιεργησίμων γαιῶν (περὶ τὰ 30 στρέμματα) οἱ ὁποῖαι ἐν μέρει ποτίζονται ἀπὸ πηγὴν καὶ χρησιμοποιοῦνται πρὸς καλλιέργειαν δημητριακῶν καὶ προϊόντων, πάντων, λαχανοκομικῶν, τῶν εἰδῶν. Τὸ ὑπόλοιπον μέρος τοῦ κτήματος καταλαμβάνει ἐλαιὼν ἐκτάσεως 25 περίπου στρεμμάτων ἐν καλλίστῃ καταστάσει.

Κοσμεῖται δὲ ἀπὸ εὐρύχωρον εἰσοδῆμα μετὰ κήπου ὀκαροφόρων δένδρων παρακλεῖσας τοῦ ὁποίου ὑπάρχουσι 2 ἕως 3 δευτερεύουσαι οἰκοδομαὶ δυνάμεναι νὰ χρησιμοποιηθοῦσι διὰ τὴν κατοικίαν ὁλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ ἢ τοῦ ἱδρυθησομένου σχολείου. Ἐπίσης ὑπάρχουσι καλὰ ὑπόστεγα διὰ τὴν κτηνοτροφίαν καὶ ἄλλα κατάλληλα πρόχειρα εἰσοδομήματα.

Ἡ θέσις «Κράτηγος» ἀπέχει τῆς πόλεως μόλις 8 χιλιόμετρα, εὐρίσκεται δὲ παρὰ τὴν ἀκτὴν καὶ συνδέεται διὰ ἁμαξηχοῦ δρόμου μετὰ τῆς πρωτευούσης.

ΙΙ. Ἡ πραγματικὴ ἀξία τοῦ κτήματος ὑπολογίζεται εἰς 5 περίπου χιλιάδας Ἀγγλικὰς λίρας ἐν ᾧ ὁ νέος ἰδιοκτήτης ἀπὸ πληρωθεὶς ὡς τίμημα αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν δύναμίᾳ ἐκμεταλλεύσεώς εὐρισκομένην τέως θυγατέρα Ἀβδιὲ χανούμ, μόνον ἰδιοκτήσιαν 1.200 λίρας Ἀγγλικὰς ἐν ἀγοραπωλησίᾳ κατωχυρωθείσης ἐνώπιον Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν.

Τὴν εὐτέλειστάτην δὲ ταύτην τιμὴν ἐπέτυχε χρησιμοποιῶν ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ γεγονὸς τῆς μεταστατεύσεως τῶν ἀδωμάτων καὶ τῆς ἀπεξυθερώσεως τῆς Λέσβου ἀπὸ τῶν Τούρκων. Εἶνε φρονεῖμον, δίκαιον, τὴν εὐκαιρίαν ταύτην νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὸ Ἑλληνικὸν δημόσιον ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ, ἀποζημιῶν τὸν νέον ἀγοραστὴν διὰ τῆς πληρωθείσης ὑπ' αὐτοῦ τιμῆς, ἀφ' οὗ γενικοὶ ὅροι καὶ ἡ ἐθνικὴ μας κατάστασις τῷ ἐδημιούργησαν τὴν εὐκαιρίαν ταύτην.

Ἐπὶ πλέον εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ κτήματος ἀνήκουσι πολυτελῆ καὶ πολλὰ ἐπιπλα, ἅτινα ἅπαντα χρησιμοποιεῖ ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ μέχρι σήμερον ἡ ἑλληνικὴ διοίκησις εἰς ὅλα τὰ γραφεῖα τῆς Μορφώσεως εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς νήσου τὰς ὁποίας ἐν ἀναδείξει τὰ τένια των εἰς καλοὺς πρακτικοὺς γεωργούς, ἱκανοὺς νὰ εἰσαγάγωσιν εἰς τὰ ἴδια ἔκοσμος κτήματα τὰς νέας μεθόδους ἂν στερεῖται ἡ καθυστερημένη εἰς ταύτας γεωργία μας, καὶ συνάμα νὰ τύχωσι τῶν θείων δώρων τῆς γενικωτέρας παιδείας καὶ σχολικῆς ἀνατροφῆς διὰ ν' ἀποβῶσι χρησιμώτεροι καὶ πλέον πολιτισμένοι πολῖται.

Τὸ ἱδρυθησόμενον Σχολεῖον θὰ ἀνήκει κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν κατηγορίαν τῶν Γενικῶν τοῦ νόμου 2203, θὰ δύναται δέ, ὡς προβλέπεται διὰ τοῦ ἄρθρου 14, ἀργότερον νὰ εἰδικευθῇ εἰς τὴν δενδροκομίαν καὶ καπνοκαλλιέργειαν ὧν ἔχει μεγάλην ἀνάγκην ἡ νῆσος μας, ἐξακα τῶν πολλῶν ἐλαιοφυτειῶν καὶ καπνοφυτειῶν ὡς καὶ πρὸς συναγωνισμὸν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐν τῇ καπνοπαραγωγῇ. Ἔγκειται δὲ τῆς μικρᾶς ἀποστάσεως τοῦ κτήματος ἀπὸ τῆς πόλεως θὰ εἶνε εὐκολο. ἡ καθ' ἡμέραν μετάβασις τῶν τυχὸν διορισθησομένων μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ νομογεωπόνου καὶ νομοκτηνιάτρου καθὼ; καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως, ἐκτὸς ἂν τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον προτιμήσῃ νὰ διορίσῃ εἰδικὸν νομογεωπόνον β' τάξεως ὡς διευθυντὴν καὶ εἰδικὸν κτηνίατρον.

Ἰγ Ἐὰν ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις δὲν ἤθελε δεχθεῖ νὰ βαρύνει τὸ Δημόσιον διὰ τῆς δαπάνης τῆς συντηρήσεως τοῦ ἱδρυθησομένου σχολείου — καίτοι νομίζομεν δ

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

Συνδρομή χρονιάτικη

Για όλη την Ἑλλάδα	Δρχ.	100
Για τὴν Ἀμερική	Δολλ.	4
Για τὸ Ἐξωτερικὸ	Λίρα Στερλ.	1

Για ἑξάμηνες καὶ γιὰ τριμήνες συνδρομὲς τάνάλογα ποσά.

Οἱ συνδρομητὲς ποὺ προπληρώνουνε τὴ χρονιὰ τοὺς πέρνουνε χάρισμα τὰ βιβλία τῆς λογοτεχνικῆς βιβλιοθήκης τῆς «Καμπάνας» ποὺ βγαίνουνε μὲς τὸ χρόνο

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΜΑΣ

ΠΙΘΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΠΩΡΗΤΩΝ

	Δραχ.
Προηγούμενες; εἰσφορὲς;	191725.50
Κοινότης Παλαιοχωρίου	441.—
Ὁ κ. Ἰσαάννης Ἐυστρατιάδης	100.—
Τὸ ὅλον	192266.50

Η ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Ἡ Ἐργατικὴ Πρωτομαγιὰ βάρηκε στὴν Ἀθήνα μὲ τὸ εἶμα τὴν σκλάβα τῆς ζωῆς. Ἡ Κυβέρνηση — ὅπως κάθε ἀστικὴ Κυβέρνηση — ποὺ δταν πρόκειται γιὰ συλλαλητήρια καὶ γιὰ γιορτὲς ποὺ τὴν ἐνδιαφέρουν φανερώνει, σκοπεύοτεσι γιὰ τὰ ὀργανώσει,γιὰ τὰ παραφουσιάσει κὶ νὰ τὰ μεγαλώσει μὲ φέστες; καὶ τυμπανα καὶ φουνέτες περιορμένες ἀπ' τὸ Δημόσιο Ταμεῖο, ἀπαγόρευσε μὲς τὴν Ἀθήνα τὸ Πρωτομαγιάτικο συλλαλητήριο τῶν Ἐργατῶν ποὺ ζήτησαν νὰ γιορτάσουνε τὴν κόκκινη γιορτή τους μὲ τὸ δικό τους τὸν τρόπο, μὲ τὰ δικά τους; τραγούδια καὶ μὲ τὰ δικά τους; λάβαρα, μὲ διαμαρτυρίες ἐναντίον τῆς αἰσχροκερδείας; μὲ διαμαρτυρίες ἐναντίον τῆς ἀκρίβειας τῆς ζωῆς τῆς φτωχολογιᾶς. Αὐτὰ βέβαια δὲν εἶνε συλλαλητήρια ποὺ μποροῦνε νὰ ἐξφαρεστήσουνε τοὺς κ. κ. ὑπουργούς. Εἶνε ὅμως ἡ φωνὴ ὅλου τοῦ λαοῦ καὶ πρέπει οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ νὰ τὴν πρσξέξουνε σοβαρά. Ἂν συμβεῖ,ει νὰ τὴν ἀκοῦνε μονάχα ἀπ' τοὺς ἐργάτες κάθε πρωτομαγιὰ αὐτὸ εἶνε μοναχὰ γιατὶ αὐτοὶ εἶνε πραγματικὰ ὀργανεμένοι. κ' ἔχουνε τὸ θάρρος τῆς γνώμης τους καὶ τὴν πολληγαριὰ τῆς ἐ-δηλώσεώς τη.. Μὰ τὴν ὥρα κορυνὴ ὅ' ἀκουγαν οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ ἀπ' *ὅλο τὸ λαὸ ποὺ ψήφισε τὴ Δημοκρατία* καὶ κρατᾶ στὰ ὑπουργικὰ ἑδώλια τοὺς κ.κ. ὑπουργοὺς ἀ' βλέχαν γέρτι τοὺ;νεκούσουνη λαϊκὴ φωνὴ ποὺ δὲν ἐ-δηλώνεται μὲ συλλαλητήρια καὶ μὲ μαῦρα λάβαρα, μόνο γιατὶ ὁ λαὸς αὐτὲς δὲν ἔχει ἀκόμα ὀργανωθεῖ, δὲν ἔχει ξυνινήσει, δὲν ἔχει καταλάβει τὶς ὑποχρεώσεις ποὺ ἔχει τὸ Κράτος ἀντίκρυ στὸ Σύνολο. Κεῖθε τίμιος ἀ-θρωπος δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ φτύσει πάνου σὲ βάλιότητες.

Τὸ ἴδιο Κράτος ποὺ δίνει ἀμνηστεία καὶ συντάξεις καὶ περάσπισμα στοὺς ἀξιωματικοὺς ποὺ σκότωσαν πρχτὲς; ἐπόμα 300 παιδιὰ τοῦ λαοῦ στὸ Νάπρι, καὶ κάψανε τὰ πυρομαχικὰ τῆς Κοινῆς Ἀσφαλείας, καὶ κατασπίγανε 500 ἑκατομμύρια ἀπ' τὸ δημόσιο πλοῦτο μόνο γιατὶ οἱ Γαργαλίδηδες καὶ Δευναρδόπουλοι καὶ οἱ Μεταξάδες θέλανε νὰ κάνουνε τοιαῦλικι τους τὴν Ἑλλάδα, τὸ ἴδιο Κράτος βρεσε μὲ τὰ πιστόλια τῶν ἀξιωματικῶν του καὶ τὰ μάτιλχερ τῶν ὑπαξιωματικῶν του στὸ κρέας μὲς τὸ πλῆθος τῶν ἀόπλων ἐργατῶν καὶ φοιτητῶν π ὑ θέλησαν νὰ γιορτάσουνε τὴν Ἐργατικὴ Πρωτομαγιὰ διαμαρτυρόμενοι ἐνάντια στὴν ἀκρίβεια τῆς ζωῆς καὶ στὴν αἰσχροκέρδεια.

Εἶνε πρὸ: τιμὴ τῶν φαντάρων ποὺ δταν διαταχθήκανε ἀπ' τὸν ἡρωϊκὸ ὑπολοχαγάκο τοῦ Φρουραρχείου ν' ἀνοξέυ-νε πῦρ ἐνάντια στὸν ἄοπλον ἐργατόκοσμο ἀρνήθηκαν νὰ βάψουνε τὰ χέρια τους μὲ αἷμα μιὰ φορὰ σ' ἀβεροκὸ σ'ισ-Μὰ τί νὰ τὸ κάνεις. Το κακὸ ἔγινε ποὺ ἔγινε. "Οσο καὶν βιάτιμη ἡ Κυβέρνηση ν' ἀφίσει ἐλεύθερες τὶς ἐκατοστὲς τῶν ἐργατῶν ποὺ ἔρριξε στὰ μπουτρούμια ἀπ' τὸ φόβο τῆς γενικῆς ἀπεργίες ποὺ ἤτανε γιὰ νὰ ξεσπάσει σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα, τὸ ἐργατικὸ εἶμα ποὺ χύθηκε προχτὲς πάιρυ στ' Ἀθηνέϊκα πεζοδρόμια τρόβηξε μιὰ κόκκινη γραμμὴ ἀνάμεσα στὴν Κυβέρνηση καὶ στοὺς ὀργανεμένους ἐργάτες καὶ τοὺς χώρισε ἀπ' τὴ Δημοκρατικὴ Κυβέρνηση, ποὺ μὲ τόση ἐμπιστοσύνη τὴ βοηθήσανε γιὰ τὴ στερέωση τῆς Δημοκρατίας. Ἐλπίζουμε πὼς ὁ κ. Παπαναστασίου εἶνε ἄθδος προσωπικὸς ἀπ' τὸ εἶμα αὐτὸ ποὺ λεκέδιασε τὴν Κυβέρνησή του. Θὰ ἤτανε λυπηρὸ ἂν ὅλος ἐτοῦς ὁ κόσμος ποὺ ἀγαπήσει μὲ τὰ δόντια καὶ μὲ τὰ νύχια γιὰ τὸ ψεμί του, μόνο γιὰ τὸ ψωμὶ του ποὺ δὲν τὸν φτάνει, παισθεῖ πὼς κι' ὁ «σοσιαλδημοκράτη.» πρωθυπουργὸς δπως θέλει νὰ λογοριάζεται, ἔχει ὡς μόνο ἐπιχείρημά του γιὰ νὰ δυσιυχία ποὺ βρεν τὸ λαὸ μονάχα τὶς μποῦκες τῶν «τουρεκιῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας, καὶ τὰ μπρόσουνιγκ τῶν ἀξιωματικῶν ποὺ τοὺς πλαρώνει ὁ ἴδιος ὁ λαὸς μὲ τοὺς βάσταχτους φόρους ποὺ τὸν γογαϊζουν.

ΤΟ Α'. ΠΑΝΕΦΕΔΡΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Αὐτὲς τὶς μέρες συνέρχεται στὴν Ἀθήνα τὸ Α'. Πανεφεδρικὸ Συνέδριο τῆς Ἑλλάδας. Αὐτὸ θὰ παρεβρεθοῦνε ἀντιπρόσωποι ἀπ' ὅλες τὶς ὀργανώσεις τῶν ἐφέδρων τοῦ Κράτους γιὰ νὰ συσκεφθοῦνε γιὰ τὰ μέτρα ποὺ μποροῦνε νὰ παρθοῦνγιὰ τὰ συμφέροντα τῆς τάξεώς μας καὶ γιὰ τὴν καλύτερη ὀργάνωση τῶν μέσων μὲ τὰ ὁποῖα θὰ γίνει συστηματικώτερη ἡ ἐπιδίωξη αὐτῶν τῶν συμφερόντων. Ἡ Ἕνωσις Ἐφέδρων Λέσβου ποὺ εἶνε ἐνεργὸ δύναμη τῆς ἀνήκουν 60 Τμήματα τοῦ Νησιοῦ, διόρισε ὅπως βλέπει κανένας στὰ παραπέρα ἔγγραφα καὶ τηλεγραφήματα τὸ συνάδελφο Χρύσανθο Μολίνο γιὰ πληρεξούσιο ἀντιπρόσωπό της καὶ τοῦ ἀνάθεσε νὰ παρακολουθήσει τὶς συνεδριάσεις τοῦ Πανεφεδρικοῦ ἀπὸ μέρος τῶν Ἐφέδρων τοῦ Νησιοῦ μας.

Εὐχόμαστε νὰ πετύχει ἡ πρώτη αὐτὴ προσπάθεια γιὰ τὴν κοινὴ συνεννόηση καὶ τὴ συνεργασία τῶν πολεμιστῶν ὅλης τῆς Ἑλλάδας, ποὺ τοὺς δένει ἡ τρομερὴ σύνδεση τοῦ σῖματος τῶν ποὺ χύθηκε ἀσκατεμένο ἐπὶ δέκα ὁλάκαιρα χρόνια καὶ τοὺς ἔκανε *ἀδερφοποιτοὺς* στὴν πραγματικότητα.

ΤΟ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΟΔΕΙΟ

Ἡ «Ἕνωσις τῶν Ἐφέβρων Λέσβου» μὲ λύτη της εἶδε στὸν «Ἐλεύθερο Λόγο» τῆς περισμέ.η; βδομάδις κάτου ἀπ' τὴν ἀνακοίνωσή της γιὰ τὴν ἔπαυλη Ριζὰ Πασᾶ ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ φύλλο της κ' ἕνα σχόλιο τῆς ἐφημερίδας αὐτῆς, ποὺ μιὰ καὶ εἶνε ἰδιοχτησία τοῦ ἀ-δέσμου ἐ-διαφερμένου γιὰ τὸ χτῆμα αὐτὸ κ. Σαφταλιο κατ' ἀνάγκη τὴν πέρνει ὡ; ἀπάντηση στὸ ἀνακοινωθέν της. Ὁ κ. Σιφαλιο δηλώνει ἐκεῖ μέσα πὼς τὸ Τούρκικο χτῆμα ποὺ ξητήμενε ἀπὸ Γεωργικὸ Σκολειὸ τὸ θέλει γιὰ ἀγρμικὴ του ἐκμετάλλευση. "Υστερ' ἀπ' αὐτὸ κέβ'νυται εἶ ἐλπίδες ποὺ στήριξε ἡ "Ενωση τῶν Ἐφέβρων γιὰ τὴ θεληματικὴ ἐπιστροφὴ τοῦ πολύτιμου αὐτοῦ ἀκινήτου στὸ λαὸ τοῦ Νησιοῦ μας: ἀπὸ μέρους τοῦ ἀγοραστὴ καὶ ἀναγκάζεται νἀρχίσει σύντονες; καὶ ἀδιάκοπες; ἐνέργειες; μὲ ἄλλη κατεύθυνση. Παρακάτου δημοσιεύουμε τὸ τηλεγραφήματα ποὺ στείλθηκαν προχτὲς στὸ Ὑπουργεῖο καὶ στοὺς βουλευτὲς μας γύρω στὸ ζήτημα, παρὰλληλα μὲ τὸ ὑπόμνημα ποὺ ἡ «Ε. Ἐ. Λ.» στέλνει γιὰ νὰ θέσει λεπτομερειακὰ τὴν ὑπόθεση στὴν Κυβέρνηση τοῦ κ. Παπαναστασίου, μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς δὲ θὰ τὴν εὕρει ἔξω ἀπ' τὶς λαοκρατικὲς ἐπαγγελίες ποὺ διακήρυξε ἐπίσημα μόλις πῆρε στὰ χέρια της τὴν ἀρχή.

ΤΑ ΝΕΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Φαίνεται πὼς ἡ Δημοκρατικὴ Κυβέρνηση ἐτοιμάζεται νὰ κάνει ἕνα γενναῖο καὶ ριζικὸ βῆμα γιὰ τὴν ἐξυγίανση τῆς παράλυτης Δαΐνης Ἐκπαίδευσης. Λένε πὼς, πάνω στὴν πολὺ σοβαρὴ καὶ πολὺ ὥριμη καὶ θετικὴ προπαρασκευαστικὴ ἐργασ α πού κάνει χρόνια τώρα ὁ «Ἐκπαιδευτικὸς Ὅμιλος» μπαίνουνε τὰ θεμέλια τῆς νέας λαϊκῆς Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης μὲ ἑξατάξια σκολειὰ συγκροτισμένα σὲ ἐκπαιδευτικὲς μεθόδους καὶ γλωσσικὲς ἀρχές. Αὐτὰ ὅλα εἶνε προηγουμενικὰ σημάδια καὶ δείχνουνε πὼς δὲ λείπουνε καὶ τόσες γιὰ γενιὲς καὶ δίνουνε «ἔθνικὸ» ἔργα μὲς τὸ μεταιῶτο δπουργικὸ συγκρότημα ποὺ μπόρεσε νεβρεῖ δ κ. Παπαναστασίου μὲς τὸν πολιτικὸ κόσμο τῆς Ἀθήναι, ποὺ ὅπως πολὺ σωστὰ εἶπε ὁ Πέγκαλος εἶνε νὰ βιστῆς τὴ μύτη ἀπ' τὴ βρῶμα. Γιὰ νὰ δοῦμε ὅμως κατὰ πόσο τὰ λόγια θὰ γενοῦνε πράγματα.

Μιὰ φορὰ πρέπει νὰ κατανοηθεῖ καλὰ πὼς μὲ τὸ Ἐκπαιδευτικὸ σύστημα ποὺ μᾶ: κληρονομησε σὰ φριχτὴ φορώστια ὁ σχολαστικισμὸς τοῦ πρώτου αἰῶνος τοῦ Ἐλεύθερου Ἑλληνικοῦ Κράτους δὲν εἶνε γιὰ νὰ γίνει ποτὲς προχοτή. Τὰ παιδιὰ μας θὰ τρῶνε τὰ χρόνια τους καὶ θὰ ξεκουνιζουνε τὰ μιαλά τους γιὰ νὰβγοῦνε στὴν κοινωνία ὄντας ἠλίθια καὶ σχολειτικά, ἀνίκανα νὰ γράψουνε σασπὲ ἀναγέμισε στὸ σπίτι τους, ἀνίκανα νὰ βγάλουνε τὸ ψωμί τους, μ' ἕνα ἀπέραντο μίσος γιὰ τὸ βιβλίο καὶ γιὰ τὴ γλῶσσα τους, μὲ μιὰ μάθηση λειψὴ σοκάτικιο, ψευτοκλασσικὴ ἀνόητη καὶ ἀοσβούρωτη. Τὸ ἐξοτσέλο λοιπὸ σκολειὸ λοιπὸν ποὺ θέλει νὰ δώσει στὰ Ρωμαΐκο ἡ Κυβέρνηση, *θἄνε τὸ πρῶτο καὶ μεγαλύτερο βῆμα* γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Ἀ!όρθωση. Ναί, μὰ θὰ μπορέσει νὸμαζτὸ δώσει αὐτὸτὸ Σκολειό;

Ὁ «Ἐκπαιδευτικὸς Ὅμιλος» μπορεῖ νἄχει ἕτοιμη τὴν ἐργασία τῆς ὀργανώσεως ὥς τὴν τελευταία λεπτομέρεια. Μὰ τὸ ὑλικό ; Τὸ διδάσκον ὑλικὸ, πούντο;

Μαὐτοὺς τοὺς δασκάλους ποὺ ἔχουμε θἀνοίξουμε τὰ νέα σκολειά ; Πόσους «νέους;» θἄβρει ὁ κ. Παπαναστασίου μὲς σοβὴ τὴ σωρεία τῶν ἀποξερομένων αὐτῶν μυαλῶν ποὺ ἀποτελοῦν τὸ πιὸ πολυπληθὲς μέρος τῆς δασκάλικης τάξεως ; Μποροῦν ἀφοῦ οἱ δυστυχισμένοι νὰ συγχρονιστοῦν μιά ; Χρειάζονται τὰ καζίνα καὶ τὰ βοτίνια τῆς Μήθρας; γιὰ νὰ κοινουργιώσουν τὴν ψυχή τους. Γιὰ ὅλα αὐτὰ ἁμεῖ; ἀ δὲν δοῦμε πρῶτα τὴ στρατιὰ τῶν «νέων δασκάλω-» δὲ θὰ πιστέψουμε ποτὲς στὴν πραγματοποίηση τοῦ «νέου δημοτικοῦ σκολειοῦ».

ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ ΜΗΣΤΗΝΗΣ

Μὲ μεγάλη μας εὐχαρίστηση διαβάστε με τὸ μανιφέστο τοῦ συνάδελφου Μιντζ πρὸς τοὺς ἐφέδρους: Μηθύμνης ποὺ δημοσιεύτηκε σὲ ντόπια συνάδελφο. Τὸ μανιφέστο αὐτὸ — σύμφωνα μὲ τὴ κήρυγμά τ ἡμς—«καλεῖ ὅλους τοὺς ἐφέδρους τῆς Β. περιφερείας σὲ κοινὴ συνεδρίαση γιὰ νὰ μποῦνε οἱ οἰκονομικὲς βάσεις τῶν Ἐφ. Ἐνώσεων πάνου στὰ γερὰ θεμέλια τῶν Συντακτικῶν. Τὴν πρωτοβουλία τοῦ συν. Μιντζ ἀ: τὴν πέρουνε καὶ τάλλα τμήματα, ὅπτυ οἱ ἄβραδυ ἀκόμα δὲν συνεταριστηκαν.Τὸ ξαναλέμε ἀκόμα μιὰ φορά: Ἡ ἀτομικὴ γνώμη τῶν ἐφέβρων, ἡ ἀτομικὴ τους ἐλευθερία, ἡ ψῆφος των, ἡ θέλησή των, ἡ ζωή των, εἶνε στὰ χέρια τῶν κοτζαμπάσηδων τοῦ χωριοῦ, ποὺ τοὺς κρατᾶνε σκλάβου; ἀ-γοραμένους κάτω ἀπ' τὸ ζυγὸ τῆς οἰκονομικῆς των ψευτοπροστασίας. Ἂ δὲν ἀπο.νάς;υν αὐτὸ τὸ ζυγό, οὔτε Ἐνώσεις γρᾶβε; θὰ μπορέσουν ποτέ; νὰ κάνουν, οὔτε βουλευτὲς δικούς των θὰ μπορέσουν νὰ βγάλουν, οὔτε κύριοι τῆς ζωῆς των θἄνε, ἀφοῦ τοὺ; πολέμους θὰ τοὺς κηρύξουνον γιὰ λογαριασμό του; βουλευιὲς ποὺ εἶνε δεμένοι μονάχα μὲ τοὺ; κοτζαμπάσηδ;.

Πρῶτ ἀπ' ὅλα λοιπόν, οἰκονομικὴ ἀπελευθέρωση. Γιὰ ὅσους ἔχουνε χτήματα λίγα ἢ πολλὰ ἡ πόρτα εἶνε ἀνοιχτή. Ἡ πόρτα εἶνε ὁ συ.εταιρισμός. Οἱ συνεταιρισμένοι γεωργοὶ δὲν ἔχουνε ἀνάγκη κανέναν. Καλλιεργοῦνε τὰ χωράφια τους ὄχω; τοκογλυφίες καὶ δίχως νὰ χρεώσουνε καὶ τὸ σάλιο τους ἀνόμα σ' ἀφεντικά. Γιὰ ὅσου; δὲν ἔχουνε χτήματα νὰ προσπαθήσουμε ὅλοι μαζὶ γιὰ νὰ πάρουνε. Ἐκεῖνοι ποὺ δόσανε τὸ αἷμα τους καὶ τὰ νιάτα τους; δόσε; διάκαιρα χρόνια γιὰ νὰ σωθεῖ ὅλη αὐτὴ ἡ γῆ ἀπ' τὸν Τοῦρκο, ἔχουνε πάνω σ' αὐτὴ πολὺ πραγματικώτερα δικαιώματ.. ἀπ' ὅσα ἔχουνε μέσο τοῦ «Ρωμαϊκοῦ Δικαίου» οἱ παράσιτοι ποὺ δὰ αὐτὲ τὰ χρόνια μονάχα κοπρίζνε αὐτὴ τὴ γῆ.

ΣΤΑΣΙΣ ΕΝΤΟΣ ΚΡΑΝΙΟΥ

"Ενας ἀπλούστατος καβγᾶς πολιτῶν μὲ χωρισφύλα α περ.στρεφόμενος πάντα γύρω στὴν κλασικὴ ἀφορμὴ— τὸ ἀβ.ιο Ρωμέικο αἰλάτιμο — ἔκανε τὸν Ἀστυνομικὸ Σταθμάρχη τῆς Ἐρεσσοῦ νὰ γρίψει δέκα κόλλες χαρτὶ σοὺς πρόεστεμένους; του γιὰ νὰ παραστήσει τὴν ἐργατικότητά του φλήσυχη Ἐρεσσό μας ὠ; «στασιαστικὴν καὶ ἀφοπλίζυσαν χωροφύλακα». Παρακλοῦμε τὸν κ. Στρατιωτικὸ Διοικητὴ καὶ τὸν κ. Ἀρχηγὸ νὰ προσέξει στὸ ἐξῆς.

Στὴν Ἐπιθημερινὴ» τῶν Ἀθηνῶν τῆς 3 τοῦ Μάη ὑπάρχει ἀλάκαιρη ἀντεπίκριση ἀπ' τὸ νησί μας ποὺ περιγράφει μέσα στὶς σελὲς τῆς κίτρινης αὐτῆς μεγγουρίδος ὁλάκαιρ.. μάχη ποὺ βαβρ χώρα στὰ μιαλὰ τοῦ ἀντεπικριτοῦ της καὶ εἰ· Ἐρεσσῷ». Την ἀντεπίκριση αὐτὴ παρακαλοῦμε νὰ τὴν παρβάλουν οἱ ἀρχὲ; μὲ τὴν ἀνφορὰ τοῦ κ. Σταθμάρχη. Θὰ δοῦνε πὼς ἡ μιὰ εἶνε ἀντιγραφὴ τῆς ἄλλη;ῆς. "Ας κάνουν τὸ ἐνδεδειγμένα ἐναντίον τῶν ἀντεπικριτῶν χωροφυλάκων τῆς «Καθημερινῆς», κ.ιὲς ἀφίσουν τοὺς «στασιαστὰς»ποὺ δημιούργησε ὁ κ. Σταθμάρχης."Ας εἶνε ἀπόλυτα βέβαιοι πὼς ἡ ἀλήθεια βρίσκεται αὐτούσια καὶ τίμια μὲς τὴν ἀναφορὰ καὶ τὸ τηλεγράφημα τῆς Ἐνώσεως Ἐφεβόων Ἐρεσσοῦ πρὸς τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ, ποὺ τὰ δημοσιεύουμε σἄλλη στήλη.

ΣΑ ΛΙΨΑ Η ΑΥΔΗ

Συσπήνουμε οτὶς Κοινότητές μας νἀποφεύγουνε ὅσ) μποροῦνε τὴ συλλογὴ ἐρράνων γιὰ ἱδρύματα φιλανθρωπικὰ τῆς Παλιᾶς Ἑλλάδος ποὺ ἡ φύση τους καὶ ἡ ἀποστολή τους εἶ·ε καιὰ τύχην ἡ ἴδια μὲ ἱδρύματα ντόπια Μυτιληνιά. Τὰ γράφουμε αὐτὰ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ συνεχὲς βιάζωμα τοῦ Νησιοῦ ὄχ παιά μονιχὰ ἀπ' τὸ Κράτος μὲ τοὺς ὑποχρεωτικοὺς φόρους, μὰ κοὶ μὲ ἐκκλήσεις φιλανθρωπικὲ καὶ ἐγκυκλίους πρὸς τὶς Νομαρχίες μὲ τὴ μέσοδο τῆς συλλογῆς ἐράνων. Εἰδικῶς γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ἱδρύσεως; Σαναιορίων στὴν Παλιὰ Ἑλλάδα ἔγγραφα καὶ μανιφέστα τὸ κ. Παπαδοπούλου καὶ τοῦ κ.Πάζη πάνε κ'ἔχουνται γιὰ νὰ στραγγιχτοῦν ὅσο εἶνε βολετὸ οἱ Κοινότητες.

Παρακαλοῦμε τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια καὶ τὶς Ἑνώσεις τῶν Ἐφέβρων νὰ μὴν ἀφίνουνε οὔτε πεντόρα νὰ φεύγει ἀπ' τὸ χωριό τους γιὰ ἄλλο Σανατόριο ἀπ' τὴ «Στέγη Φυματιώντων», ποὺ πρέπει νὰ ἐξαντλήσει ὅλη τὴ δυνατὴ ἰδιωτικὴ φιλανθρωπία τοῦ τόπου. Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὰ Νοσοκομεῖα τῆ: Πλιᾶς; Ἑλλάδας. Ἡ Μυτιλήνη ἔχει Νοσοκομεῖο ποὺ δέχονται τοὺς ἀρρώστου; ὅλου τοῦ Νησιοῦ. Οἱ Κοινότητές μας γιὰ κανένα ἄλλο Νοσοκομεῖο δὲν πρέπει νὰ ἐξαντλοῦνε τὴν ἰδιωτικὴ φιλανθρωπία τῆς ἀπ' τὰ ντόπια Νοσοκομεῖα. Γιατὶ κιοὶ φθισικοὶ μας κιοὶ ἀρρωστεῖ μας δὲ φεύγουν ποτὲ; ἔξω ἀπ' τὰ Φυνάρι.

ΦΩΣ ΑΠ' ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἡ Ἐθνοσυνέλευση τῆς Ἀγκύρας προχωρεῖ στὴ δημιουργικὴ τη; δουλειὰ μὲ τρόπο ποὺ πρέπει νὰ τὸν προσέξει καλὰ ὁ κ. Παπαναστασίου. Τώρα βρίσκεται στὸ ζήτημα τῶν δικαστικῶν μεταρρυθμίσεων. Καὶ ἡ συσταθεῖσα ἀπ' αὐτὲς εἶνε ἡ καταργηση τῶν Ἐφετείων. Τριμελὴ δικαστήρια θὰ γυρίζουν στὶς ἐπαρχίες καὶ θὰ ἐκδικάζουν ἀπὶ τόπου τὶς ὑποθέσεις ὥ; τὸ βαῦμὸ τοῦ πλημμελήματος. Μὲ μιὰ μονοκοντυλιὰ στέλνουνται στὴν Ἐβρῶπη καὶ 150 νέοι διδάκτορες τῆς Νομικῆς γιὰ τὰ καινούρια δικαστικὰ στελέχη. Νὰ λοιπὸν ἡ ἐκλαΐκευση τῆς Δικαιοσύνης ποὺ σὲ μᾶς δράκα εἶνε προνόμιο τῶν πλουσίων. Ὁ φτωχὸς δὲ θὰ φάει μὲς τοὺς δρόμους, στὰ πᾶνε κ'ἄλλ, ἕνα χωράφι ὁλάκαιρο γιὰ νὰ γυρέψει τὸ δίκιο γιὰ ἕναν ποὺ τὸν ἔκλεψε μιὰ κατσίκα. Τὸ δικαστήριο θὰ πάει στὸ χωριὸ ὄχι τὸ χωριὸ στὸ δικαστήριο. Αὐτὸ ἴσα ἴσα ποὺ ζητᾶμε κ' ἐμεῖς μὲς τὰ «αἰτήματα τῶν ἐφέβρων» μας.

ΕΦΕΣΤΙ ΣΑΛΟΜΩΝΙΟΣ;

Στὴ γιορτὴ τῆς Πρωτομαγιᾶς καὶ τῆς Δημοκρατίας ποὺ ἔγινε στὰ Πευκάκια, ἡ φριστοκρατία τῶν Βαρελλαρδούλεων ἔλαμψε μὲ τὴν ἀπουσία της. Τὸ πρᾶμα δὲν εἶχε βέβαια σημασία ἐχτὸς ἀπ' τὴ θεαματικὴ του ὄψη. Ἡ μέρα ἤτανε λαϊκὴ, ἐπομένως; ἔξω ἀπ' τὶς ζωὺ-φξ. "Ω; τόσο μαῦτὸ οὔτε ἡ Δημοκρατία οὔτε ἡ Πρωτομαγιὰ ἔμειναν ἀπίσω. "Εμεινε ὅμως πίσω κάτι ἄλλο. Μιὰ διαταγὴ τῆς "Αστυνομίας ποὺ ἀναγορεύει τὰ περνᾶνε τροχοφόρα ἀπ' ἐκεῖνο τὸ δρόμο. Ἐκείνη τὴ μέρα ἡ διαταγὴ παραβιάστηκε κατὰ τὸν περισσότερο τρόπο. Ἀνάμεσα στὰ πλῆθη τοῦ κόσμου ποὺ πλημμύριζαν τὸ δρόμο τὸν Πέφκον, παρήλασαν ἀρκετὰ ἀμάξια. Τὸ ἕνα ἤτανε γιομάτο Ἀμέτρητες μεθυμένους. Τὰλλα ὅλα ἤτανε γιομάτα ἀπὸ Βαρελλαρδουλεγιους καὶ Βαρελλαρδούνες; μερικὲς μάλιστα μὲ κοστοῦμι ὄχι περιπάτου ἀλλὰ μπάλου. Ὅλοι αὐτοὶ περιέφεραν τὸ θέαμά των ὁλότελα τζάμπα στὸν κόσμο ποὺ πῆγε νὰ γιορτάσει καὶ νἀνεσάνει πάρκο καὶ θαλασσά. Ἀποροῦμε πῶς ξάφνγς τὸ θέαμα τὰ μάτια τοῦ Διευθυντῆ τῆς Ἀστυνομίας μας, ἐκτὸς ἂν τοὺς ἔκανε αὐτὲς τὶς παραχωρήσεις κείνη τὴ μέρα ἀπτάκτως γιὰ τὴν Πρωτομαγιά, ποὺ ὡς γνωστὸ δὲ γιορτάζεται μονάχα ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους. Ἐν πάσει περιπτ σε ἡ τετρτοροχος ἀριστοκρατία πῆγε μεγαλοπρεπῶς ἐπωχουμένη ὡ; τὴν Φυκιότερπια, κατὰτι γύρισε πίσω μὲ τὸν ἴδιο τρόπο, πρᾶμα ποὺ δὲν μποροῦσε, βλέπεις γιὰ τὸ κάνει μὲ τὰ ποδαράκια της.

ΘΕΑΜΑΤΑ

Κινηματόγραφος «Σαπφώ». — Τρίτη 6 τοῦ Μάη. Θὰ περβληθεῖ τὸ θευμάσιο ἔργο Ντοῦζη. Ποὺ πρωταγωνιστεῖ τόσο ἀγοητὴ στὸ Μυτιληνέϊκο κοινὸ «Λύσα Μόρα» Την Τετάρτη ἀρχίζει ὁ «Βύρων», καὶ θὰ παίζεται συνέχεια ὡς τὴν Κυριακή.

Κινηματόγραφος «Ἀλκαῖος» — Τρίτη 6 τοῦ Μάη. «Τὰ Μυστήρια τῶν Παρισίων» κοινωνικὸ ἔργο αὐτοτελὲς μ' ἔξοχη πλοκὴ καὶ ἀμέθητο σκηνικὸ πλοῦτο. Μὲς τὴ βδομάδα θὰ παίξεται ἡ συνέχεια τῶν «Βομπίρ».

ΚΩΝΣΤ. ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Ἀναλαμβάνει πᾶσαν ποινικὴν, ἀστικὴν καὶ διοικητικὴν ὑπόθεσιν.
Γραφεῖα ἐν Ἀθήναις—Ὁδὸς Αἰόλου 143

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΣΤΕΡΝΟ

«Μὲ ξέχασες καὶ μ' ἄρησες, χάρε μου λησμονιάρη,
σ' ὁλονυχὶς σὲ καρτερῶ».
"Ἔλεγες, γέρονε ἄρρωστε καὶ τρομοκοκαλιάρη
σὰν ἄμεσο μικρὸ μωρό.
Μὰ σὰν τὸν εἶδες μιὰ νυχτιὰ σὰ μάρμορο καβαλλάρη
νὰ κράζει σε κοντά του ἐνεῦ,
κέρωσες καὶ μέσ' τὸ στερνό σ' ἀθρώπινο κλινάρι
φρίκη σὲ πιάνει ξαφνική.
Καὶ νὰ κρατήσεις τῆς ζωῆς τὸ μαγικὸ' ἀφιόνι,
ἀπὸ λαχτάρα πλήμμυρες
τέτοια, σ' ἀπλάνεις ξαφνικὰ τὰ χέρια στὸ σιντόνι
γουρμπιάζεις το καὶ ξεψυχᾶς.

Ἀγία Παρασκευὴ

Κ. ΜΑΚΙΣΤΟΣ

ΗΔΟΝΗ

Ἀπ' τὸν ἀφρὸ τῆς σίρκας γενιημένη
μὲ σουγλερὰ τὰ στήθια σπεργωμένα,
τρομουλιαστή, ἀπ' τὸν πόδο λιγωγένη,
μὲ τ' ἁπαλὰ τὰ κάλλη γυμνωμένα.

Κι' ἐκεῖ ποὺ οἱ πηδηχτοί της κόρφοι [ναγαλλιάζουν
ἀπὸ τὸ θεῖο χάδι ποὺ τόσο τὴν ἐφραίνει,
βαθιὰ τὰ φλογισμένα μάτια της κοιτάζουν
καὶ μιὰ θαρρεῖς, πὼ· ξεῖκαι μιὰ πεθαίνει...

Η ΨΥΧΗ ΤΟΥ ΡΟΔΟΥ

Πάω νὰ κόψω τὸ τριανταφυλιὰ
νὰ πάρω τὴ γλυκιὰ του τὴ ζωούλα
καὶ ξάφνου ξεπετάζει ἕνα φτερύκι
καὶ φεύγει μιὰ λευκὴ πεταλουδοῦλα.

"Ετσι ἔνα μὲ τὸ ρόδο ἦταν σμιγμένη —
μὲς τὴν καρδιὰ του τόση δὰ μικροῦλα...
Πῶ; ἔφυγε γοργὰ ξεπερλιαμένη!
τοῦ ρόδου εἶχες κι' ἦταν ἡ ψυχοῦλα.

Δίουλος Φ. Δ'ανεολάκης

ΜΙΑ ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΠΟΥ ΣΩΘΗΚΕ

Η ΜΥΡΤΙΩΤΙΣΣΑ

Εἶνε δυὸ τρεῖς μέρες τάρα ποὺ ἡ Μυτιλήνη μας φιλοξενεῖ μιὰ ποὺ διαλεχτὴ ἀντιπρόσωπο τῆς νεοελληνικῆς γυνοίκας διανόησης· τὴν κ. Θεώνη Δρακοπούλου (Μυρτιώτισσα) ναθηγήτρια τῆς ἀπαγγελίας στὸ «Ἑλληνικὸ Ὠδεῖο».

Ἡ Μυρτιώτισσα εἶνε πολὺ γνωστὴ ἀνάμεσα σδλον τὸν Ἑλληνικὸ διανοούμενο κόσμο κιἀπ' τὴ λογοτεχνικὰ μας περιοδικὰ ποὺ συχνὰ στολίζονται μὲ τραγούδια της, κιἀπ' τὴν ποιητικὴ συλλογὴ ποὖχει βγάλει εἶνα χαριτωμένο τόμο μὲ τὸν τίτλο «Τὰ Τραγούδια» γιὰ τὸν ὁποῖον μίλησε μὲ πολὺ καλὰ λόγια ἡ κριτική. Τὰ τραγούδ α τῆς Μυρτιώτισσας εἶνε μιὰν ὄμορφη λυρικὴ ἔκφραση τῆς γυναικείας ψυχῆς.

Ἡ Μυρτιώτισσα μὲ δλη τὴν ἁβροτητα μιᾶς γυνοίκας ποὺ αἰσθάνεται, ἀγαπᾶ, καὶ τραγουδεῖ, ξεδιπλώνει μὲ τὰ τραγούδια της ἕνα σωρὸ ἀξιολάρευτα ποιητικὰ χαρίσματα ποὺ λάμπουνε ἀπὸ εἰλικρίνεια καὶ ἀγνὸ κελτιγμὸ αἰσθησης. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸν τὸν τόμο ἡ Μυρτιώτισσα ἔχει ἐκδόσει καὶ μιὰ συλλογὴ τι αγουδιῶν γιὰ ἀπαγγελία ποὺ τὸν παρουσιάζει μᾶλλα ὄλοφορ πρόλογό του ὁ ποιητὴς Κωσιτῆς Παλαμᾶ.

Μάθαμε πὼς τὴν ἐρχόμενη Πέμπτη ἡ διαλεχτὴ λογοτέχνισσα θὰ δώσει μιὰ διάλεξη γιὰ τὴ Δημοτικὴ ποίηση μὲ ἀπαγγελίες ἀπ' τὰ κυλλίτερα κομμάτια τῆς Δημοτικῆς Μ ὄσας. Τὸ φιλόμουσο κοινὸ τῆς πόλης μας θάξει μιὰ πρώτης νέξεω ὐλκοιρία γιὰ νὰ περάσει μερικὲς σιγμὲς ἀπόλυτα καλλιτεχνικές.

Οἱ ἀπαγγέλλουσες Μυτιληνὲς — κ'εἶνα τόσο πολλὲς· εὐτυχῶς ἡ δυστυχῶς — ἂς προσέξουνε τὴ διαλεχτὴ αὐτὴ δασκάλα τῆς ἀπαγγελίας. Ἔχου ε πολὺ νὰ ὠφεληθοῦνε. Ὁ στίχος στὸ στόμα τῆς Μυρτιώτισσας πάλλετοι ἀπὸ ζωὴ κ' ἔκφραση γεμᾶ ἡ τραγουδᾶ, ἀναπιπλώνει μετοξανὰ πεταλουδοῦσια φτερὰ ἡ κλίει μὲ μουσικὴ δάκρυα. Ἡ ἀπαγγελία ἔχει ἐξελιχτεῖ σήμερα σὲ μιὰ ξεχωριστὴ τέχνη μὲ δικούς της ἐσωτερικοὺς νόμους, μὲ δικά της ἐκφραστικὰ μέσα, μὲ δικιά της ψυχή. Τὸ Μ.πλικὸ ὁδέ ἔχει πιλιὰ ὑποφέρ σαστὸ τὸ κεφάλαιο ἀπὸ λογῆς φανταλάδες καὶ φανακλοῦσες ντόπιους· ἡ ξένους. Εἶνε εὐτύχημα ποὺ θὰ χαρεῖ κα μιὰ φορὰ γιὰ τὴν ἀληθινὴ ἀπαγγελία, χάρις στὴ δ.ανεχτ) μουσαφιρισσά μας.

ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΝΕΜΕΝΗ

Τὸν πόνο σου, φτωχὴ ψυχὴ πάσο τὸν ἔζησα βαθιά
κ' ἐγὼ στὰ περασμένα!
Πόσο τὰ μαῦρα φρίδια σου, ποὺ σοῦ σπαράζουν τὴν καρδιὰ
μὲ σπάραξαν κ' ἐμένα!
Τὴν ἴγρια τσύτη συμφορὰ μὲ τὸν ἀνδιαιωσο βυθύ,
ποὺ ἀνοίγτηκε μπροσιά σου,
γὰ τὴ μοτρήσεις δὲν μπορεῖς ὧς τὴ μοτράω· ἡ ξέση ἐγώ
ποὺ βοίσκομαι μακριὰ σου.
"Ἔρθεν ἡ ὥρα κι ἡ στιγμὴ, νὰ δεῖς τὸ ὄρσμα τῆς ζωῆς
πῶς παίζει· ἐδῶ κάτου
κ' ἐπίσημα νὰ γνωριστεῖς μὲ τὸ φυστήριο τῆς σιγῆς
τοῦ φοβεροῦ θανάτου...

ΜΥΡΤΙΩΤΙΣΣΑ

ΣΚΙΤΣΑ

ΕΝΑΣ ΠΟΛΥ ΚΑΛΟΣ ΠΡΑΓΜΑ ΓΑΪΤΑΡΟΣ

Ἐκεῖ στὸ Μόλο.

Ὁ κόσμος, πυλυχρώματη μυμμικιά, πηγαίνοε χόται ατὰ Ψαρικάνα γιορτάζοντας τὸ Μάη, τὴν Ἀνοιξη, τὴν Ἀκρογιαλιά, τὸν "Ἕμματα καὶ τὴν Πρασπνάδα. Ἕνας κόσμος παρδαλός, γλεντζές, χαρούμενος, ἡ κεφλωμένος, σοβαρομένος μέ, τὰ κυριακάτικα του, τὸ τρκιατσφυλά ι στὴν μποτιονιέρα, τὴν κατάζηση σὰ μάπο, τὸ χέρι στὸ ψιλδισμένο μουσάκι, τὸ φρέσκο ψιθάκι λαφρυὰ γυρτό. Ἕνα κοκκαδι παιδιὰ, ἀγόρια-κορίτσια, φτωχόπαιδα, χυθήκαι ε στὸν κατήφορο τοῦ καπνοκεφτήριου ξεκε3.σμένα στὰ γέλια, τοιριζύντας σὰ μιὰ παρέα χελιδόνια μεϋσμένα ἀπ' τὸν ἥλιο καὶ τὴ χορὰ τῆς ζωῆς.

Ἀνάμεσά τους ἦτανε ἕνα "κοριτσάκι καμμιὰ δεκαριὰ χρονῶ, μὲ ξέρυπνα συμπαθητικὰ μάτια, γελαζόμενο στόμα καὶ μοναχὰ ἕνα ποδηράκι. Τάλλο τον ἦτανε κομμένο σέρριζα ἀπ' τὸ μηρί. Στὴ θέση του εἶχ' ἕνα ξυλοπόδαρο ποὺ τὸ μεταχειριζότανε μὲ καταπληκτικὴ εὐκολία σὰν ἀληθιν ὸ πόδι. "Ἔτρεχε καὶ γαβρίζ3ε στὰ πλατύτερα ἀμμερα σταλλα παιδιὰ μὲ τὴν ἴδια εὐκολία καὶ τὴν ἴδιαν ἄνεση, καὶ χαλοῦσε τὸν κόσμο μὲ τὶς φωτὲς καὶ τὰ γέλια της.

Τὸ πένθιμο κρουάλισμα τοῦ ξυλοπόδαρου πάνου στὸ ἔδαφ ος ἦτανε δόλτελα πιτγμένο μὲ τὴ θορυβώδικη ἀνάβρα της παιδιάτικης χαρᾶς.

Μ ὶ δυστυχῶς συνέβη ἀπ' ἕνα δπλανὸ μαγαζὶ : ἄβγ υ ε δυὸ κύριοι πολὺ καλῶ· πρέπει, ἀπ' τοὺ; ὁπίους ὁ ἕνας ἦτανε γ.ιδούρι πολὺ καλῶ; πρέπει. Τὸ τόπι των παιδιῶν κυλοῦσε πρὸς τὸ μέρος τους καὶ αὐτοὶ ἀγωνίστηκαν νὰ παραμερίσουν μὲ βήματα γιὰ νὰ περάσει τὸ χορτάρι νο μπαλοῦνι τῶν παιδιῶν. Τότες ὁ κύριος ὁ πολὺ καλῶ; πρέπει, ποὺ ἦτανε ἕνα γαϊδοῦρι σαμαρωμένο πολὺ καλῶ; πρέπει, στομάτησε καὶ «συμβούλεψε» τὸ κουτσὸ κοριτσάκι :

— Δὲ ντρέπεσαι σύ ; Δὲ βλέπεις τὸ κουτσό σου τὸ πιδάρι μόνο θέλεις καὶ τόπι !

"Ενα παγερὸ φύσημα σὰ νὰ πέρ.σε πάνου ατὸ τρελλὸ κοπάδι τῶν παιδιῶν καὶ μάρανε γιὰ λίγες σιγμὲς τὴν ἐκρηξη τῆ; χαρᾶς; των. Γύρισαν καὶ κύτταξαν ὅλα τους μ' ἕνα πραξένο τρόκο, σχεδὸν μὲ ἐκπληξη, τὸ ξυλέν ι ποδαρά κι τῆ; κοπεϊοδας, σὰ νἄβγαιναν τὸ σπάτσιρο της γιὰ πρώτη φορά. Κατόπι συνέχσαν τὸ κυνῆγι τοῦ τοπιοῦ.

Μὰ τὸ κοριτσάκι ἀπόμεινε πίσω. Ἀκούμπησε σιὸν τοῖχο, κατέβισε τὰ μεγάλα του μάτια, κόκκινο καὶ νεροπαίσμένο γιὰ τὸ ξυλοπόδαρό του, σὰ νἄβρασε μὲς τὸ φτωχό του μπαλονάκι πολὺ σωστὴ γὴν παρατήρση τοῦ πολὺ κα"ὼ· πρέπει κυρίου.

Ὁ πολὺ καῶ πρέπει κύριος, ποὺ ἦτανε ἕνε ξέτσρωτο πολὺ καῶ, πρέπει γαϊδοῦρι, συνέχισε τὸν περίπατό του ἀξιοπρεπῆς, ἡδύος καὶ μὲ τὴ συνείδησή του δλότελα ἥσυχη.

Μυριβήλης

Φ Ἰατρὸς

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ

σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἐπαρχείων, δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ Κλινικῇ του ἀντικρυ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης 9—12 καὶ 3—5.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Πήρεμε τούτη τὴ βδομάδα τὰ παρακάτω περιοδικά :

«Νέα Τέχνη.» Μηνιάτικη λογοτεχνικὴ ἔ.δοση. ἀ). 3. Ἀθῆνα. Ἡ ὕλη του πολὺ φροντισμένη μὲ μεταφράσεις τραγουδιῶν καὶ πεζῶν τοῦ Μαίτερ.υν, μελέτες γιὰ τὸ ἔργο του τὸν Κωσιῆ Παλαμᾶ καὶ Λ. Ραζέλο· καὶ κάμποσες κριτικὲς γιὰ τελευτεσία βιβλία. Ἰδιαίτερη ἐντύπωση μᾶς ἀφήνει ἡ κριτικὴ γιὰ τὶς «Ἀνησυχίες» τοῦ Φώτου Γιοφύλλη τοῦ κ. Τέλλου Ἄγρα, ποὺ σταματώνες στὸ κλασσικὸ «Ἀγωνία τοῦ Σταφέμπορα» (τοίφ Περές!) γράφει : « πόσο τεχνικὰ ζουγαφισμένη πέλι ἡ διευπόσταση φύσις τῆ; σημειονῆς μας σκέψης, ποὺ, κουράλι, τὴν τραβοῦν δεξιὰ κι' ἀριστερὰ ἡ δίψ ι τοῦ κέρδους κι' ἡ δίψα τῆς δαφορ ᾶς, τὸ ἐφήμερο καὶ τὸ αἰώνιο (sic), τὸ ὑρραῖο καὶ τὸ ἄχραντο !

«Φάρος». Μηνιάτικη λογοτεχνικὴ ἔκδοση. Βόλος (ἀρ. 14). Συνεργάτε Διάκη Κυριαζῆ Λ. Παλαμᾶ κ. ἀ. Σημειώνουμε ἕνα δυνατὸ διήγημα τοῦ κ. Ν. Κατηφόρη «Ὁ Θάνατος τοῦ Μπάρ». Μεταφράσεις Shelley, Σαίκσπηρ, Moore, Byron, Pouchkine κ. τ. λ.

Τὰ Νέατα. — Δεκαπενθήμερο λογοτεχνικὸ περιοδικὸ ἀρ. 4 Σύρ.

Παναθήναια. — Ἔχυ ιλοπαδικὸ φιλολογικὸ πολυσελὶδ) περιοδικὸ τῆς Ν. Ὑόρκης. ἀρ. 260. Ἀπρίλης 1924. Ἔχει ἕνα θαυμάσ ο χρωματισσὸ ξόφυλλο καὶ ὕλη ποικίλη κι' ἐνδιαφέρουσα.

«Κοινότης». Βδομαδιάνη πολιτικὴ ἐπιθεώρηση. Διευθυντὴ; Νίνος Μπιούχος. (Ὁδὸς Πατρῶν 3 Ἀθήνα;).

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΜΑΣ

Μὲ τὴ λαχτάρα νὰ δημιουργήσουμε ἕνα εὐρὺ ἀναγνωστικὸ κοινὸ στὸ νησί μας καὶ νὰ τονώσουμε τὴν ἀγάπη τοῦ βιβλίου ἱδρύσαμε τὸ βιβλιοπωλεῖο μας. Ἔχουμε τὴ γενικὴ ἀντιπροσωπεία τῶν μεγαλείτερων ἐκδοτικῶν σπιτιῶν τῆς Ἀθήνας. Παρακολουθοῦμε τὶς λέσχες, τοὺς συλλόγους, τοὺς συνδέσμους, τὶς μαθητικὲς νεολαΐες κ' ὅλους ὅσοι θέλουν νὰ καταρτίσουν τὶς βιβλιοθῆκες τους νὰ ζητήσουν καταλόγους ἀπ' τὰ Γραφεῖα τῆ; «Καμπάνας». Νὰ χτυπηθεῖ ἡ αἰσχροκέρδεια τοῦ βιβλίου ποὺ φευγατίζει τοὺς φιλαναγνῶστες.

Μὲ μηνιάτικες δόσεις 10, 20 30, 40, 50, 60 δραχ. ἀγοράζεται βιβλία 100, 200, 300, 400, 500, 600 δρχ. Ζητήσετε δδηγίες στὰ Γραφεῖα τῆς «Καμπάνας» μὲς τὴν "Ενωσι τῶν Ἐφέδρων. "Ετσι οἱ τιδες τῶν Ἀθηναϊκῶν βιβλιοπωλείων δίχω; πρόσθετο κέρδος. "Ετσι κιὁ πιὸ φτωχὸς φιλαναγνώστης μπορεῖ νὰ κάνει τὴ βιβλιοθήκη του, μιὰ βιβλιοθήκη ἀπ' τὰ πιὸ ὡραῖα καὶ δυνατὰ βιβλία τῆς Ἑλληνικῆς καὶ ξένης λογοτεχνίας.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΛΛΙΚΛΗΣ

Δικηγόρος

Ἔφεδρος ἀξιωματ. τοῦ Στρατοδικείου

Γραφεῖα : Ὁδὸς Ἁγίου Συμεών

ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

Τί τρέβηξε ὁ ἄδρωπος μὲ τὸ παξιπάνω νούμερο, ποὺ πιὸ στηκε σκλάβος στὸν πόλεμο.

(Συνέχεια ἀπ' τὸ περιοχούμενο)

Μὲ ὑπομονὴ ἔπιασα καὶ λογάριασα τὶς μέρες, μιὰ-μιὰ, ὅπ' τὸν καιρὸ ποὺ μ' ἔπιασαν. Θυμοῦμαι τὴ χρονολογία ἐκείνης τῆς μέρας κι' ἔτσι δὲ δυσκολεύτηκα νὰ ξαίρω πὼς σήμερα ἔχουμε 9 τοῦ Δεκέμβρη. Σ' ἀφτὸ μὲ βοήθησε καὶ τὸ πὼς δὲν ἔχασα τὶς μέρες τῆς βδομάδας. Βλέπω τοὺς χωριανοὺς ἐδῶ μὲ τὰ γιορτινά τους, τὰ παιδάκια μαζωμένα, παρέες-παρέες νἄρχουνται νὰ μᾶς περιγελάσουν καὶ ξαίρω πὼς ἔχουμε Παρασκευή — ἡ μεγάλη τους μέρα.

Λοιπόν, εἶναι δυὸ ὁλόκαιροι, δυὸ τόσο ὁκνοὶ μῆνες ! Πῶς πέρασε ὅλος ἀφτὸς ὁ καιρός ; Εἶνοι τάρα μὲ βδομάδα ποὺ μ' ἔφεραν σὲ τοῦτο τὸ χωριὸ μαζὶ μὲ τρεῖς ἄλλους. Εἶμαι καλλίτερα ἀπὸ κεῖθε ἄλλη ἀρὰ κι' ἡ ζωή μας ἐἴ'ὸ δὲν εἶναι τόσο δύσκολη. Ὡς τὰ τώρα δὲ θέλουν νὰ γιάνουν οἱ πληγὲς πῶχω στὸ πεδάρια μου. Ἴσως γιατὶ δὲν ξεκουράστηκα οὔτε μιὸ μέρα ἀπὸ τότες ποὺ μᾶς ξεχώρισεν ὁ ἀξιωματικός, τὸ βράδυ ποὺ ψιλέβρεχε, ἴσως γιατὶ ἀκόμα εἶμαι ἀξυπόλητος. Ἀφτὸ ποὺ ναταλαβαίνω εἶναι πὼς κοιτράστηκα πιά, πὼς εἶμαι σφαγμένος Ὡς τοο δὲ μ' νοιάζει ἡ δουλιά. Ἔγινα πουργὸς,ἔσπανα τσαλίκι,καθάριζα τοὺς δρόμους καίκουβαλοῦσα μὲ τὰ κάρα τὶς βρῶμες, ἔσκαβα τὴ γῆ δεκαπέντε μέρες μὲ τ' ἄψητα χέρια μου ποὺ γεμίσαν φουσκαλίδες. Συνήθισα. Ἐκεῖνο ποὺ φοβᾶμαι ἀκόμα εἶναι τὰ τσουβλία. Χοντρὰ καὶ πατημένα γερὰ, κάτι τόσα δὰ τσουβλάτα εἶναι καὶ σταφίδες μέσα στὴ μεγάλη στρατιωτικὴ ἀποθήκη. Τὰ φορτώνμε στὸ κάρα κι' ὕστερα γεμίζμε τὰ βαγόνια. Τὴν πρώτη μέρα πῆγα ἕνα στὶς πλέτες μου. Παρακάλεσα ἕνα δικό μας νὰ μιλήξει πὼς δὲν μπορῶ, κι' ἀφτὸς ποὺ ἦταν δυνατὸς καὶ τὸν χαιρόμουν πὼς τὰ σήκωνε σὸν παιχνιδάκια,δίχως νὰ σουρφώνει κἄν τὰ φρύδιατου,μοῦ εἶπε:πιοκοντόρο νὰ ψαφήσεις ! "Ετσι τὸ πῆρα στὴν πλάτη μου. Μοῦ φύντηκε σὰν ἕνα ἀσκὶ γρμάτο μιλύβι νὰ χώνεται στὰ παγίλια μου. Τὸ διελξαν ξεπίτηδες, ἕνα ἀπ' τὰ πιὸ μεγάλα. Ἔκανα ὡς διὸ βήματα. Ὕστερα τὰ γονατά μου ἄρχισαν νὰ τρέμουν οὰν ἠλεχτρισμένα καὶ κείνη τὴν ὥρα κόπιος μὲ σκοντιᾶξε ἀπὸ πίσω. Ἔπιοα μπρουμυτα καὶ τὸ τσουβλὶ μὲ πλάκωσε.

Ἕνα μινοῦτο δὲν ἄκουσα τίποτα, κατόπι ἤρθαν καὶ μὲ τρύβηξαν. Ὁλοι ἔσκασαν στὰ γέλια, μαζὶ κι' οἱ δικοί μας. Ἀπ' τὸ κούτελό μου ἔτρεχε φαρδιὲς αὐλακιὲς αἷμα καὶ γλυτοτρύσε στὰ φρύδια μου καὶ μέσα στὰ ματόκλαδα. Ἡ μύτη μου εἶχε λίσει καὶ τὸ σαγόνι μου εἶχε μιὰ μεγάλη μελανάδα. Εἶχα χάσει τὸν ἑαφτό μου καὶ φαίνεται πὼς τοὺς ἔβλεπα μὲ βλακωμένα μάτια γιατὶ ὅλοι ξαναγέλασαν πιὸ δυνατά. Τότες, θυμοῦμαι, ἕνας Τοῦρκος ἤρθε κοντά μου, ἔβγαλε τὴν τσαπακιέρα του κι' ἔβαλε κανπὸ στὴν πλυγή μου. Γύρισε στοὺς ἄλλους κ'εἶπε σιγά:Γιαζὶκ(χρῖμα). Ἀργότερα τὸν πρόσεξα. Ἦταν ἕνας ἁπλὸς στρατιώτης, πολὺ κακοντυμένος, ἀπ' τὶς μεγάλες ἡλικίες. Εἶχε ἕνα γένι ψαρὸ μὲ πολλὲς ἄσπρες τρίχες.

Ἀπὸ τότες δὲ μὲ ξαναπῆγαν πιὸ στὰ τσουβλία. Δοὺ ευα μὲ τοὺς χτίστες ἢ μὲ τοὺς ἀμπελάδες ἢ ξέαλα τ' ἄλογα. Ψωμὶ μᾶς δίναν κάθε μέρακαι λίγο ἀλεῦρο. μὲ τὸ νερὸ τὸ βράδυ. Γιὰ τὸ νύχτο βρήκαμε ἄλλος ἕνα, ἄλλος δυὸ παλιοτσουβόλια καὶ σκεπαζούμαστε. Ἐγὼ γιὰ τὴν ὥρα ἔχω μονόχα ἕνα. Πότε τὸ νέρτω ἀπὸ κάτω, πότε ἀπὸ πάνω. "Ετσι ἤρθε ἡ διοταγή, μᾶς πῆραν τέσσερις νομάτοι καὶ μᾶς φέραν ς ὲ τοῦτο τὸ χωριό. Μᾶς ἔχουν σ' ἕνα μικρὸ ἰσόγειο μαγαζὶ σοὺ ἄλλοτες ἦ-αν τσαγκαράδικο. Εἶναι ἀνόμιση μέτρο μάκρος κι' ἕνα φρ ςδος, κι' ἔχει μιὰ ξυλένια πόρτα γεμάτη χαραμάδες. Ὁ ἕνας ὁ τοῖχος εἶναι πεσὶ ένος καὶ βγάζει σ' ἕναν ἄχρηστο φοῦρνο ὅπου ἔχουν βαλμένα ἄλογα. Ὅλη τημέρα καθαρίζουμε τοὺς στάβλους ἀπ' τὶς κοπριὲς, γιατὶ ἐδῶ μένει τὸ ἱπικό. Ἡ δουλιὰ δὲν εἶναι κουραστική καὶ πολλὲς ὧρες μᾶς ἀφήνουν νὰ ξεκουραζούμαστε.

Δὲ μᾶς φυλάγουν καὶ πολύ. Τέσσερις Χριστιανοὶ μέσα στὰ Τουρκοχώρια ἐτοῦτα, ποὺ θὰ φύγουμε νὰ πᾶμε ; "Ετσι βρῆκα καὶ μιὰ-δυὸ μέρες νὰ μάζωξε ὅ,τι χαρτιὰ ἔβρισκα στὸ δρόμο καὶ στὰ σκουπίδια. Ἕνα μικρὸ μολύβι τὸ ζητιάνεψα ἀπ' ἕνα παιδβκι τοῦ σκολιοῦ ποὺ ἤρτε μιὰ μέρα καὶ μᾶς ἔφερε λίγα σῦκα. Τάστειλε ἡ μάνα του πούχε ἕνα γιὸ αἰχμάλωτο στὸν "Ελληνα. "Εκατσα, τὸ λοιπόν, κι' ἄγραψα τὶς ὧρες ποὺ δὲ δουλεύαμε καὶ μὲ πολλὴ προφύλαξη τὰ χαρτιὰ τοῦτα ἀπ' τὴν ἀρχή. Τάχατες γιὰ νὰ σκοτάνω τὸν καιρό μου ; Δὲν ἐλπίζω πὼς θὰ φτάσουν μιὰ μέρα σ' ἄλλα χέρια καὶ θὰ τὰ βιαβάσουν ἄλλα μάτια ἀπ' τὰ δικά μου. Οὐδὲ στὰ συντρόφια μου κἀν δὲν τὰ διεβάζω. Σίγουρο πὼς μιὰ μέρα θ' ἀναγκαστῶ κα' θὰ τὰ κάψω, ἀπὸ φόβο. "Ομως ἀφτὸ δὲ μὲ μποδίζει νὰ τὰ γράφω, ἀπὸ συνήθια, ἴσως κι' ἀπὸ ἀνάγκη. Τὸ σκοτεινὸ τσαγκαράδικο ἔχει ἕναν τετράγωνο λάκκο χτισμένο μέσα στὴ γῆς. Ἐκεῖ μέσα χώνω τὰ παλιόχαρτά μου κάθε μέρα ποὺ φεύγουμε στὴ δουλιά. Εἶναι ἀσφαλισμένα ὅσο σὰ νάταν μέσα στὴν καρδιά μου.